

26
7. března 2011

Praha

Milá Zuzko!

Vím, že se nejspíš budeš divit, kdo ti píše. Jsem to já, Tvůj strom. Asi to vypadá docela nepochopitelně. „Jak mohou stromy psát dopisy?“ ptáš se teď nejspíš. Inu, nic není nemožné - i les má svá tajemství. Tak tedy - jsem to já. Já, javor z listnatého lesa, který je jen pár minut chůze od Tvého domu. Ten javor, který jsi před pár lety sama vysadila. Ten, za kterým teď pravidelně každý týden co týden chodíš a vyprávíš mu, co jsi přes týden zažila, co tě rozesmálo a co rozplakalo. Ten, kterého občas jen tak obejmeš okolo kmenu, a s hlavou přitisknutou na jeho kůru jedním uchem posloucháš lehké šumění jeho listů, a pozoruješ dění okolo sebe...

Víš, moc si toho vážím. Toho, že za mnou chodíš. A taky toho, že si se mnou povídáš a takhle se mi svěřuješ. Někomu by možná mohlo připadat zvláštní, že si povídáš se stromem. Ale copak je na tom něco divného? Spousta lidí si vede takzvaný deník, a že je to strom - i když mrtvý - , to už si uvědomí málokdo... Jak jsem se to ostatně dozvěděl, se spoustou dalších zajímavých informací, při nedávné přednášce o ochraně přírody.

Před pár dny totiž sem, k nám do lesa, přišla skupinka asi dvaceti dětí, se dvěma dospělými. Procházeli mezi jednotlivými stromy. Bavili se tiše a našlapovali jen zlehka. Tichou chůzí vyjadřovali svůj respekt k přírodě. Zastavili až u mě. Byl jsem zvědavý a napjatý zároveň a přemýšlel jsem, co tady v lese ti lidé mohou chtít? Obyčejně sem totiž nechodí tak početné skupinky. Stál jsem tiše a důstojně a snažil jsem se nepohnout ani lístečkem - *tolik* mě zajímalo, o čem se ti lidé baví!

Uslyšel jsem kroky a jemné šustění listů a křupání větviček. Někdo předstoupil přímo přede mnou. Cítil jsem to - podobně jako vy lidé občas cítíte, když se na vás někdo dívá, i když vy na něj zrovna v tu chvíli ne. Potom si odkašlal a ozval se hluboký mužský hlas. Byla to krásná slova - krásná a něžná. Už po prvních pár větách bych, kdybych mohl, nejspíš bojoval s dojetím.

Mluvil o tom, že my, stromy, máme ve světě velký význam. Především fotosyntézou produkujeme kyslík, který je nezbytný pro život živých organismů na Zemi, a tedy i vás, lidí. Díky nám vlastně můžou dýchat! A potom také produkujeme dříví. I to je velmi důležité - využívá se ve stavebnictví, při výrobě nábytku, k výrobě papíru, při topení... A v neposlední řadě také poskytujeme své větve jako domov pro ptáky. Kdo by si bez nich, a také bez zeleně uměl představit správné jaro?

Také mluvil o tom, jak dovedou být někteří lidé zlí a krutí. Jak stromům záměrně ubližují a lámou jim kůru a větve, otrhávají listy.. Proboha, vždyť nás to *bolí!* Copak by se vám líbilo, kdybychom vám, kdybychom mohli, lámali nohy a ruce a vytrhávali vám vlasy?

... A pak je tu také problém s velkým P, a tím je úplně zbytečné kácení lesů. Neříkám, že zbytečné je vždy, ale v některých případech určitě. Kde potom chcete brát kyslík, až nás dočista vykáčíte?

Všechny do jednoho... Vždyť tím pracujete také na své vlastní záhubě! .. A to je třeba si uvědomit.

Nakonec tomu pánovi, co celou dobu přednášel, všichni zatleskali. Poté se opět velice tiše odebrali pryč. Ta přednáška byla přinejmenším velice zajímavá. Myslím, že jsem se při ní o nás hodně naučil i já sám. Tak jen doufám, že si to ty děti vezmou k srdci. Že si uvědomí, co všechno pro ně – a nejen pro ně – děláme, a že si uvědomí, jak se nám za to lidé odvděčují. Myslím si totiž, že v některých případech lidská zlost a sobeckost nezná meze...

Moc mě to trápí. Dlouho potom, co ten houf odešel, jsem nad tím přemýšlel. A proto mám malou prosbu. Pro Tebe, Zuzko, i pro všechny Tvé příbuzné a známé: Nedovolte, aby se nám ubližovalo. Ochraňujte nás. Dávejte na nás pozor. Protože my si to zasloužíme.

A ještě něco bych Ti rád řekl.

Moc si vážím toho, že za mnou chodíš. Že zrovna já mohu být tím stromem, kterému věříš a svěřuješ své příběhy. Že mohu být Tvým stromem. Však jsem vždy také zvědavý, co se Ti přihodilo. Moc se na Tebe celý týden těším.

Děkuji Ti za tvou důvěru, milá Zuzko.

Měj se krásně a brzy mne zase přijď navštívit!

Srdečně zdraví

Tvůj Javor

Kateřina Mašková

13 let

Gymnázium Na Pražačce

Nad Ohradou 2825/23

130 00 Praha 3 – Žižkov